

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **Mgr. V. J. K.**, proti žalovanému: **Státní tajemník v Ministerstvu zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, o žalobě vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 Ad 12/2022, v řízení o návrhu žalobkyně na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích),

t a k t o :

- I. Městský soud v Praze **je povinen** ve věci vedené před tímto soudem pod sp. zn. 5 Ad 12/2022 nařídit jednání do 26. 8. 2024.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Z předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobou ze dne 15. 9. 2022, doručenou městskému soudu dne 20. 9. 2022, se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2022, č. j. MZDR 19989/2020-4/PER, kterým žalovaný zamítl její odvolání proti Rozhodnutí ředitelky Státního ústavu pro kontrolu léčiv (dále jen „SÚKL“) o odvolání žalobkyně ze služebního místa představené (ředitelky Sekce zdravotnických prostředků) a zařazení na služební místo „Právnick REG“ s výkonem služby v Sekci registrací. Napadené rozhodnutí žalovaného je v pořadí již páté rozhodnutí ve věci odvolání žalobkyně ze služebního místa, první je ze dne 14. 3. 2019.

[2] Návrhem ze dne 9. 6. 2024, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 20. 6. 2024, se žalobkyně (dále jen „navrhovatelka“) domáhala určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), konkrétně nařízení jednání ve věci nejpozději ve lhůtě 30 dnů. Navrhovatelka svůj návrh odůvodnila tím, že v dané věci dochází k průtahům. Dobu trvání soudního řízení více jak 20 měsíců považuje za nepřiměřenou i s ohledem na to, že po tuto dobu musí setrvávat ve službě a zrušením jejího současného místa může dojít ke skončení jejího služebního poměru dříve než městský

soud stihne rozhodnout. Význam řízení je pro stěžovatelku zásadní, neboť od roku 2019 zasahuje do jejího pracovního života a ovlivňuje i její osobní a rodinný život.

[3] Městský soud ve svém vyjádření uvedl, že věc je po procesní stránce připravena k rozhodnutí, soud však zásadně vyřizuje věci v pořadí, v jakém k němu došly. Upozornil na zatížení rozhodujícího senátu 5 A v důsledku změny rozvrhu práce pro rok 2022, způsobené odchodem dvou kolegyň, která se i nadále negativně promítá do práce senátu, který vyřizuje věci starších časových řad než ostatní senáty městského soudu. Podanou žalobu přitom nelze zahrnout mezi návrhy, které je soud povinen projednat a rozhodnout přednostně. V současné době senát 5 A rozhoduje ve věcech z roku 2021 a z první poloviny roku 2022, věc navrhovatelky napadla až ve druhé polovině roku 2022. S ohledem na čerpání řádných dovolených byla předsedkyně senátu připravena nařídit jednání ve věci navrhovatelky koncem srpna. Městský soud závěrem svého vyjádření zopakoval povinnost rozhodovat o věcech v pořadí, v jakém k němu došly, zdůrazněnou i rozhodnutími Nejvyššího správního soudu, která označil, a citoval z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 3. 2015, č. j. Aprk 11/2015-14, dle kterého je prvořadým hlediskem pořadí, v jakém věci soudu došly, nikoliv jejich složitost, resp. významnost pro účastníka. Návrh proto považoval za nedůvodný a navrhl jej zamítnout, protože vyhovění návrhu by ve svém důsledku znevýhodňovalo účastníky, jejichž žaloby napadly dříve.

[4] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný.

[5] Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích *[m]á-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení.*

[6] Podle § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích *[d]ospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán.*

[7] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[8] Zdejší soud již mnohokrát ve své judikatuře konstatoval (nověji např. usnesení ze dne 24. 6. 2020, č. j. Aprk 4/2020-107, odst. [9]), že průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Nejvyšší správní soud se při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, a to zejména s ohledem na kritéria stanovená v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, jimiž jsou složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a dosavadní postup soudu. Je podstatné, aby věc nebyla udržována ve stavu připraveném k rozhodnutí po příliš dlouhou dobu (srov. usnesení NSS ze dne 27. 9. 2022, č. j. Aprk 5/2022-79).

[9] Nejvyšší správní soud též již několikrát uvedl, že jeho úkolem v řízení vedeném o návrhu dle § 174a zákona o soudech a soudcích zásadně není posuzovat a hodnotit zatíženost a výkonnost soudců soudu a jeho personální či materiální vybavení. K uvedenému zásadně nemůže přihlížet při svých úvahách o oprávněnosti či neoprávněnosti návrhu, tedy o tom, zda délka soudního řízení v jednotlivých věcech je ještě přiměřená, resp. zda soud je či není bezdůvodně ve věci nečinný. Délku řízení nelze neustále ospravedlňovat bez dalšího odkazem na zákonná pravidla vyřizování věcí a na počet dosud nevyřízených předcházejících věcí, ani např. vytížeností jednotlivých soudců, resp. konkrétního senátu. Nejvyšší správní soud opakovaně uvádí, že ani odkazy na pořadí vyřizovaných věcí zásadně nepředstavují důvody, které by mohly být interpretovány jinak než jako organizační problémy, které však v tomto směru nemohou jít k tíži navrhovatelky. V této souvislosti lze odkázat na konstantní judikaturu Ústavního soudu, který opakovaně ve svých rozhodnutích uvádí, že *„průtahy v řízení nelze ospravedlnit obecně známou přetížeností soudů; je totiž věcí státu, aby organizoval své soudnictví tak, aby principy soudnictví zakotvené v Listině a Úmluvě byly respektovány a případné nedostatky v tomto směru nemohou jít k tíži občanů, kteří od soudu právem očekávají ochranu svých práv v přiměřené době“* [viz nálezy Ústavního soudu ze dne 14. 9. 1994, sp. zn. IV. ÚS 55/94 (N 42/2 SbNU 35), ze dne 19. 2. 2002, sp. zn. I. ÚS 663/01 (N 16/25 SbNU 121), ze dne 10. 4. 2008, sp. zn. III. ÚS 685/06 (N 70/49 SbNU 51), ze dne 7. 8. 2007, sp. zn. IV. ÚS 391/07 (N 122/46 SbNU 151), obdobně novější ze dne 26. 3. 2024, sp. zn. IV. ÚS 1736/23, bod 27.; srov. již citovaná usnesení č. j. Aprk 4/2020-107, odst. [10], č. j. Aprk 5/2022-79, odst. [7]). V nyní projednávané věci proto Nejvyšší správní soud nepovažoval poukaz městského soudu na trvající zatíženost rozhodujícího senátu 5 A za relevantní, aniž by jej však zlehčoval.

[10] Pro posouzení předloženého návrhu vzal Nejvyšší správní soud za rozhodující, že žaloba byla podána v září roku 2022, tedy téměř před dvěma lety, přičemž z povahy věci se jedná o věc pro navrhovatelku skutečně významnou zasahující do jejího pracovního, ale i osobního života. Poslední úkon byl ve věci proveden dne 24. 1. 2023, kdy městský soud zaslal žalovanému na vědomí repliku navrhovatelky ze dne 17. 1. 2023 (replika na č. l. 69 spisu městského soudu, přípis na č. l. 79 spisu městského soudu), tedy před více než rokem. Od té doby je věc připravena k rozhodnutí. Nic nenasvědčuje tomu, že by věc navrhovatelky byla nějak zvláště složitá (nutnost posoudit složitější právní otázky nebo provést složitější dokazování), městský soud to ani netvrdí, a ze spisu městského soudu nebylo zjištěno, že by délku řízení negativně ovlivňovali účastníci řízení. Přesto, že dosavadní postup městského soudu v případě věci byl standardní, s přihlédnutím ke své konstantní judikatuře považuje Nejvyšší správní soud dobu dosahující téměř dva roky, po kterou se navrhovatelce jakožto účastníci řízení nedostalo rozhodnutí, za nepřiměřenou.

[11] Jelikož shledal Nejvyšší správní soud návrh na určení lhůty k provedení požadovaného úkonu za oprávněný, vyhověl mu a městskému soudu uložil nařídit ve věci jednání do 26. 8. 2024. Při stanovení lhůty zdejší soud přihlédl k záměru předsedkyně rozhodujícího senátu 5 A nařídit jednání do konce srpna tohoto roku s ohledem na čerpání dovolených. V souladu s § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích by navrhovatelce náležela náhrada nákladů řízení hrazená státem. Navrhovatelce však žádné náklady řízení nevznikly, proto soud rozhodl tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[12] Nejvyšší správní soud závěrem uvádí, že nepřehlédl podání navrhovatelky ze dne 5. 7. 2024, které mu došlo dne 9. 7. 2024 a ve kterém navrhovatelka upozornila na zrušení jejího stávajícího služebního místa v Sekci registrací v důsledku schválení návrhu změny systemizace služebních a pracovních míst předloženým SÚKL. Uvedené však nemohlo na výsledku řízení ničeho změnit, proto se Nejvyšší správní soud tímto podáním blíže nezabýval.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. července 2024

JUDr. Radan Malík
předseda senátu